

IB-V.7721.96.2020.KZaj

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) po rozpatrzeniu odwołania Szpitala Międzyrzeckiego Sp. z o.o.

utrzymuję w mocy

decyzję Starosty Międzyrzeckiego Nr 228.2020 z dnia 27.07.2020 r., znak: AB.6740.110.2020.DP, którą organ zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę dla P4 Sp. z o.o., ul. Taśmowa 7, 02-677 Warszawa obejmujące budowę stacji bazowej telefonii komórkowej sieci P4 Sp. z o.o. obiekt nr MIR3051A na działce nr ewid. 49/21 zlokalizowanej w obrębie ewid. Trzciel-1, gmina Trzciel.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 228.2020 z dnia 27.07.2020 r., znak: AB.6740.110.2020.DP, Starosta Międzyrzecki zatwierdził projekt budowlany i udzielił P4 Sp. z o.o., ul. Taśmowa 7, 02-677 Warszawa pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej sieci P4 Sp. z o.o. obiekt nr MIR3051A na działce nr ewid. 49/21 zlokalizowanej w obrębie ewid. Trzciel-1, gmina Trzciel.

Od powyższej decyzji, zachowując ustawowy termin do wniesienia odwołania, odwołał się Szpital Międzyrzecki Sp. z o.o., wnosząc o jej uchylenie w całości i oddalenie wniosku. Odwołujący się zarzucił Staroście Międzyrzeckiemu:

- a. art. 7 oraz 10 Kpa poprzez wydanie decyzji przed doręczeniem stronie zawiadomienia naruszenie o toczącym się postępowaniu, co uniemożliwiło Szpitalowi Międzyrzeckiemu zajęcie stanowiska w sprawie;
- b. rozbieżności w zakresie ustanowienia kierownika budowy, albowiem jeden z punktów decyzji nakłada na inwestora obowiązek ustanowienia kierownika budowy, natomiast kolejny stwierdza, że potrzeba taka nie zachodzi;
- c. nieprawidłowości w zakresie określenia obszaru oddziaływania inwestycji poprzez wskazanie, że zamyka się on w obrębie działki inwestora;
- d. wydanie decyzji pomimo, że inwestor nie posiada pełnego prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, gdyż Szpital Międzyrzecki Sp. z o.o. nigdy nie wyraził zgody by Spółka P4 Sp. z o.o. mogła korzystać z działki nr 49/22 w Trzciel. Tym samym inwestor nie będzie miał dostępu do drogi publicznej realizowanego przez działkę nr 49/22 w Trzciel i realnej możliwości zabudowy;
- e. zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki w obszarze inwestycji mają mieć funkcję mieszkaniową, co zostanie utrudnione poprzez posadowienie stacji bazowej i spowoduje spadek wartości nieruchomości;

Odwołujący się uważa również, że należy dokonać oceny oddziaływania stacji bazowej na środowisko w kontekście kumulacji pól elektromagnetycznych z innymi źródłami w okolicy.

Wojewoda Lubuski wnikliwie analizując stan faktyczny i prawny stwierdził, co następuje.

Na gruncie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r., poz. 1333), obowiązującym w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na budowę, który określa tryb postępowania przed wydaniem pozwolenia na budowę, organ administracji architektoniczno – budowlanej jest zobowiązany sprawdzić zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu oraz z wymaganiami ochrony środowiska, a także zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno – budowlanymi, jak również kompletność projektu budowlanego, posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, a ponadto wykonanie – w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu lub jego sprawdzenia zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego stanowi, iż w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Z akt sprawy wynika, iż działka objęta inwestycją nie znajduje się na terenie na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym inwestor dysponuje ostateczną decyzją Burmistrza Trzciela Nr 6/2018 z dnia 28.10.2019 r., znak: GP.6733.10.2019.JG o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla zamierzenia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej przewidzianej do realizacji na części działki nr 49/21 w miejscowości Trzciel. Decyzja ta została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. (decyzja z dnia 09.01.2020 r., znak: SKO.Go/420-WM/1729/19). Z treści decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. wynika, że inwestor dysponuje również ostateczną i prawomocną decyzją Burmistrza Trzciela o umorzeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Przedłożony wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę projekt budowlany jest zgodny z warunkami ustalonymi w decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Projekt budowlany jest także zgodny z wymaganiami ochrony środowiska oraz kompletny, spełnia wymogi określone w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935). Projekt zagospodarowania działki zgodny jest z przepisami, w tym techniczno – budowlanymi. Spełnione zostały także wymagania dotyczące obowiązku przedłożenia wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7. Projekt budowlany wykonany został przez osoby posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymujące

się aktualnym na dzień opracowania projektu zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Prowadząc postępowanie odwoławcze Wojewoda Lubuski przeanalizował również kwestie podniesione w odwołaniu.

Jak wskazano w poprzedniej części uzasadnienia inwestor posiada ostateczne i prawomocne stanowisko organu właściwego do oceny oddziaływania przedmiotowego zamierzenia budowlanego na środowisko. Stanowisko w tej sprawie zajął również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Lubuski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Gorzowie Wlkp. Jak wskazało SKO w Gorzowie Wlkp. w uzasadnieniu swojej decyzji RDOŚ stwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie jest bowiem zaliczane do przedsięwzięć mogący zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdził również Lubuski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Gorzowie Wlkp. Ponadto takie stanowisko znajduje potwierdzenie w załączonej do wniosku o pozwolenie na budowę kwalifikacji przedsięwzięcia sporządzonej przez Pana Roberta Weinstok.

Odnosząc się do podniesionej w odwołaniu kwestii dotyczących spadku wartości nieruchomości wyjaśnić należy, że przy wydaniu decyzji o pozwoleniu na budowę przez organy administracji architektoniczno-budowlanej nie podlegają ocenie kwestie dotyczące ewentualnego wpływu inwestycji na wartości nieruchomości nią objętej czy też nieruchomości sąsiednich. Organy w postępowaniu na wniosek inwestora oceniają wyłącznie zgodność zamierzenia budowlanego z przepisami prawa i oddziaływanie inwestycji w kontekście spełnienia wymogów prawa zapewniając tym samym ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich (sąsiadujących z inwestycją). Wojewoda Lubuski stwierdza, że przedmiotowa inwestycja w żaden sposób nie ograniczy odwołującemu prawa do dysponowania jego nieruchomością zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem, w tym do jej zabudowy. Nie wpływa ona negatywnie na możliwość użytkowania tej nieruchomości w sposób dotychczasowy czy też planowany. Organy administracji architektoniczno-budowlanej nie mogą odmówić wydania pozwolenia na budowę inwestycji zgodnej z prawem, w przypadku powstania domniemania, iż może ona mieć negatywny wpływ na zdrowie. Przepisy prawa dopuszczają emisje pól elektromagnetycznych do środowiska określając jednocześnie graniczne poziomy tych emisji. Emitowanie pól w granicach dopuszczonych przez prawo jest uznawane za bezpieczne zarówno dla ludzi jak i dla środowiska. Dokonanie oceny w zakresie ewentualnego przekroczenia dopuszczalnych granicznych wartości emitowanego pola elektromagnetycznego nie należy jednak do kompetencji organów wydających pozwolenie na budowę. Jak wspomniano wyżej ocena w tym zakresie możliwa jest bowiem na etapie użytkowania stacji bazowej. Powołane do tego instytucje państwowe mogą wstrzymać użytkowanie inwestycji w przypadku, gdy zostanie stwierdzone przekroczenie dopuszczalnej emisji pola elektromagnetycznego.

Odnosząc się do kwestii naruszenia przez organ I instancji przepisów regulujących postępowanie przed organami administracji publicznej Wojewoda Lubuski stwierdza, że zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja została poddana szczegółowej i wyczerpującej ocenie, a co za tym idzie wyczerpane zostały przesłanki przeprowadzenia

postępowania dowodowego. W ocenie organu orzekającego materiał dowodowy jest kompletny i nie wymagał uzupełnienia. Na jego podstawie możliwe było zajęcie jednoznacznego stanowiska w sprawie, które znalazło swój wyraz w zaskarżonej decyzji. W jej uzasadnieniu organ wyjaśnił podstawy na jakich rozstrzygnięcie zostało oparte oraz wskazał dowody uwzględnione przy wydaniu decyzji. Natomiast dla przyjęcia naruszenia przez organ zasady zapewnienia stronie czynnego udziału w postępowaniu, konieczne jest wykazanie przez stronę, jakiej konkretnie czynności procesowej nie mogła ona dokonać, jakiego dowodu w sprawie nie mogła przedstawić i jaki wpływ na wynik sprawy mogło mieć to naruszenie (wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 stycznia 2020 r., sygn. akt I SA/Wa 1016/19). Zatem zarzut naruszenia art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawsze zostanie uwzględniony. Jednym z warunków uwzględnienia takiego zarzutu jest bowiem wykazanie przez skarżącego, że strona została pozbawiona możliwości udowodnienia swoich twierdzeń czy możliwości złożenia wyjaśnień i że mogło to mieć wpływ na wynik sprawy (wyrok WSA w Łodzi z dnia 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Łd 371/19). W przedmiotowej sprawie odwołujący się, jak i pozostałe strony postępowania zostały prawidłowo zawiadomione o toczącym się postępowaniu. Została im również doręczona zaskarżona przez niego decyzja. Zauważyć również należy, że terminy wynikające z art. 10 Kpa nie mają charakteru terminów procesowych, a tylko instrukcyjnych, technicznych (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt IV SA/Wr 149/19). Ich wyznaczenie ma na celu uporządkowanie postępowania. Strona z aktami sprawy może bowiem zapoznać się przez cały czas jego trwania. W ocenie Wojewody Lubuskiego do naruszenia art. 10 § 1 Kpa dochodzi już tylko w następstwie nedoręczenia stronie aktu kończącego postępowanie administracyjne. Nedoręczenie decyzji kończącej postępowanie oznacza, że strona nie ma wiedzy o rozstrzygnięciu sprawy, sposobie jej rozstrzygnięcia i motywach orzeczenia, a także nie ma praktycznej możliwości jej zaskarżenia poprzez wniesienia odwołania. Potwierdza to wyrok WSA w Gdańsku z dnia 4 września 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 119/19.

Za bezzasadny uznać należy również zarzut nieprawidłowego ustalenia stron postępowania. Z całokształtu materiału dowodowego jakim dysponuje organ odwoławczy wynika, że w postępowaniu brały udział wszystkie podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania inwestycji.

Wojewoda lubuski nie dopatrył się sprzeczności w zapisach zawartych w decyzji o pozwoleniu na budowę odnośnie ustanowienia kierownika budowy. Pkt 4.1 decyzji odnosi się do obowiązków kierownika budowy, natomiast pkt 4.2 wskazuje, że dla tej inwestycji nie jest wymagane jego ustanowienie. Oznacza to, że w przypadku, gdy organ nałożyłby na inwestora obowiązek ustanowienia kierownika budowy musiałby on wypełnić obowiązki wynikające z pkt 4.1 decyzji. Co nie występuje w niniejszej sprawie.

Pozbawiony podstaw jest również zarzut dotyczący braku realnego prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane z uwagi na brak dostępu do drogi publicznej realizowanego przez działkę, której współwłaścicielem jest Szpital Międzyrzecki Sp. z o.o. W odwołaniu podniesiono, że działka objęta inwestycją posiada dostęp do drogi publicznej poprzez działkę nr 49/22 w Trzciel. Współwłaścicielem tej działki jest Szpital Międzyrzecki Sp. z o.o. Jak wskazuje nie wyraził on zgody na to aby inwestor z tej działki

korzystać na swoje potrzeby. Z dokumentów znajdujących się w sprawie, w tym z treści decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego wydanej dla tej inwestycji wynika, że dostęp do drogi publicznej działka nr 52 poprzez działki nr 50 i 49/12 w Trzciel.

Tym samym Wojewoda Lubuski nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania i uznał podniesione w nim zarzuty za niezasadne.

Mając na uwadze fakt, że zostały spełnione ww. wymagania organ I instancji, zgodnie z dyspozycją art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, nie mógł odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, a organ odwoławczy nie znalazł podstaw do uchylenia bądź zmiany tego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego Wojewoda Lubuski orzekł jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego objęte jest obowiązkiem uiszczenia wpisu w wysokości 500 zł. Stronie wnoszącej skargę przysługuje prawo ubiegania się o zwolnienie od kosztów oraz przyznania prawa pomocy.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO
Katarzyna Kis
Dyrektor
Wydziału Infrastruktury
/podpisano podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Szpital Międzyrzecki Sp. z o.o.
2. Robert Weinstok – pełnomocnik P\$ Sp. z o.o.
3. Zbigniew Konieczny
4. Dominika Konieczna
5. Gmina Trzciel
6. PINB
7. Starosta Międzyrzecki
8. a/a

INFORMACJA O PRYWATNOŚCI

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Wojewoda Lubuski z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim przy ul. Kazimierza Jagiellończyka 8, 66-400 Gorzów Wielkopolski, tel. +48 957 115 600, mail: urząd.wojewodzki@lubuskie.uw.gov.pl
2. W sprawach związanych z danymi osobowymi można kontaktować się z inspektorem ochrony danych w Lubuskim Urzędem Wojewódzkim w Gorzowie Wielkopolskim pod adresem: iod@lubuskie.uw.gov.pl
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na Administratorze, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c RODO, bądź wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej Administratorowi, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. e RODO.

4. W związku z przetwarzaniem danych w celu wskazanym powyżej, Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców danych osobowych, którymi mogą być:
 - a. podmioty upoważnione do odbioru Pani/Pana danych osobowych na podstawie odpowiednich przepisów prawa;
 - b. podmioty, które przetwarzają Pani/Pana dane osobowe w imieniu Administratora na podstawie zawartej umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych (tzw. podmioty przetwarzające).
5. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państw trzecich.
6. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego powyżej celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z przepisów prawa.
7. W związku z przetwarzaniem przez Administratora danych osobowych przysługuje Pani/Panu prawo: dostępu do treści danych, do sprostowania danych, do usunięcia danych, do ograniczenia przetwarzania danych, do przenoszenia danych, do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Realizacja powyższych praw musi być zgodna z przepisami prawa, na podstawie których odbywa się przetwarzanie danych oraz RODO, a także m. in. z zasadami wynikającymi z kodeksu postępowania administracyjnego czy archiwizacji.
8. Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
9. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest:
 - a. warunkiem prowadzenia sprawy w Lubuskim Urzędzie Wojewódzkim w Gorzowie Wielkopolskim i wynika z przepisów prawa;
 - b. dobrowolne, jednak niezbędne do załatwienia sprawy w Lubuskim Urzędzie Wojewódzkim w Gorzowie Wielkopolskim.
10. Pani/Pana dane nie będą poddawane zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.